

Державна архівна служба України
Центральний державний архів-музей літератури і мистецтва України

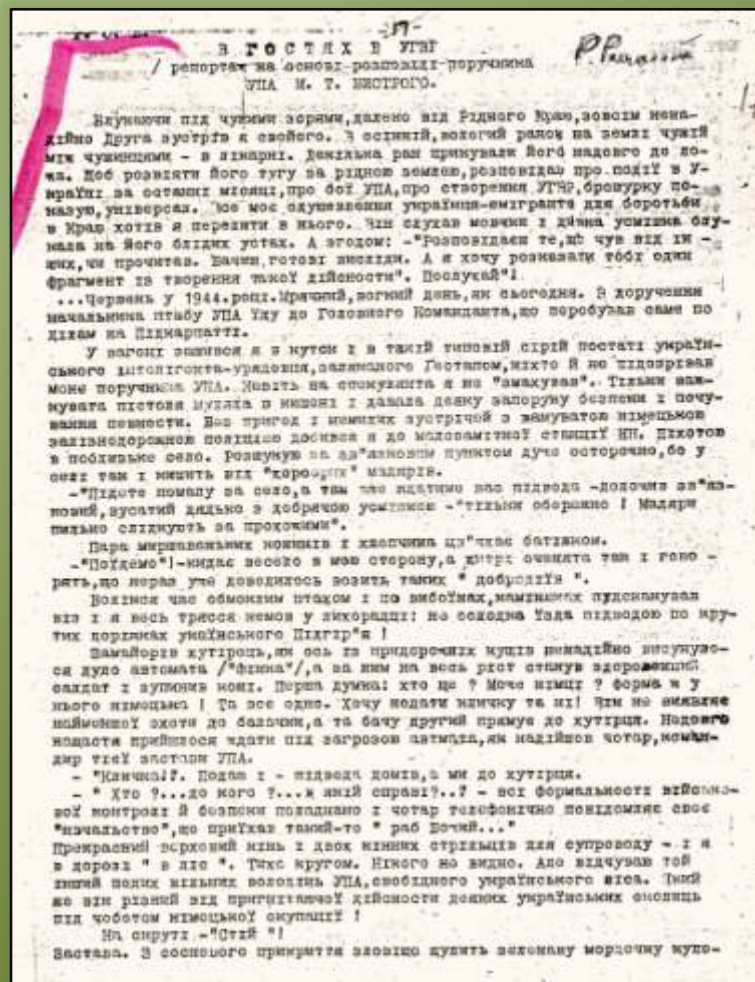
Документальна виставка
«Друга світова війна у споминах сучасників
(за документами особових фондів представників української діаспори ЦДАМЛМ України)»

Документальна он-лайн виставка "Друга світова війна у споминах сучасників (за документами особових фондів представників української діаспори ЦДАМЛМ України)" репрезентує частину багатой колекції документів діячів української культури та мистецтва, важка доля яких змусила залишити Україну до/під час Другої світової війни.

Основу експозиції складають документи з особових фондів письменниці Віри Вовк (ф.1212), художниці Людмили Морозової (ф. 1306), письменника О.Гай-Головка (ф. 1352), журналіста Р.Рахманного (ф. 1361), громадського діяча та журналіста Б.Подолька (ф. 1350), художника-графіка М.Бутовича (ф. 1366), письменника Г.Сірика (ф. 1357), політичного діяча І.Багряного (ф.1186) та ін. Серед представлених "документних свідків" заслуговують на увагу статті, в яких згадуються події Другої світової війни; спогади цього періоду під час перебування та інтернування в/на територіях Німеччини, Австрії, Франції, Сполучених Штатів Америки та ін.; різноманітне листування; вирізки з газет; численні світлини того часу; особисті документи діячів української культури; робочі картки та картки переміщених осіб; дозволи на роботу під час перебування у Німеччині; автобіографії; документи про навчання; художні та малярні твори; фрагменти друкованих видань та ін. – все те, що дозволяє зазирнути у світ людей, доля яких підпала під буремні події ХХ століття, які не зламалися під труднощами, а знайшли в собі сили жити далі та творити во славу своєї Батьківщини.

Р. Львович. „Українська Головна Визвольна Рада (думки в першу річницю її праці й боротьби)”. Стаття. Друк. Вирізка з часопису „Наш шлях”. 1945, 1 липня ЦДАМЛМ України, ф. 1361, оп. 1, од. зб. 1

[Р.Рахманний]. „В гостях в УГВР (репортаж на основі розповіді поручника УПА М.Т.Бистрого)”. Стаття. Друк. Вирізка з часопису „Наш шлях”. 1945, 1 липня ЦДАМЛМ України, ф. 1361, оп. 1, од. зб. 1

УПА - в Західній Європі

ВІСНИК — Галицький фронт. Під час загальної мобілізації українців в Україні Галицький фронт "Корпус" виступив найбільш організованою та вільною українською армією в Європі. УПА-Захід. Після війни долаючи чимало труднощів доїхав до середньої Європи.

УПА — Західно-Українська Армія — в Польській Європі. Після війни — Польська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі.

УПА в Польщі. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі. УПА в Польщі. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі.

Польська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі. Польська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі.

Діяльність УПА в Європі. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі. Діяльність УПА в Європі. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі.

Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі. Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі.

Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі. Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі.

Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі. Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі.

Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі. Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі.

Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі. Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі.

Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі. Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі.

Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі. Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі.

Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі. Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі.

Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі. Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі.

Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі. Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі.

Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі. Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі.

Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі. Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі.

Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі. Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі.

Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі. Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі.

Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі. Українська Європа. Після війни армія УПА-Захід була розсіяна по Європі, а її керівники втекли до Польщі.

ГЕНЕРАЛ ТАРАС ЧУПРИНКА-ШУХЕВИЧ І НАДБУЖАНЩИНА

Писати про ген. Тараса Чупринку-Шухевича з точки зору Надбужанщини — нелегко. Здається тоді, що зауважити асенаціональний портрет цього збройно-політичного діяча до регіонального. Все таки він належить Надбужанській Землі. Місце його народження (17 липня 1907 р.) — містечко Краківець — лежить поблизу уланого південного кордону тієї Землі: при шляху Львів—Паремичів, де його батько, Осип Шухевич, був суддею. Мати, Євгенія, була дочкою о. Стрельського, пароха Огладова Радехівського повіту. Виростає і виховується він під впливом свого діда, Володимира Шухевича, першого видавця дитячого журналу Дзвінок. Коли йому було шість років, його батька переведено на місце судейського становника в Камініч Струминовій. Виростивши наодинці з дідусями, він швидко намічає плавати і проводить більші дні над тією річкою. Відомо, що він вирядував свого однолітця, який погнав був на тонкий лід і провалився у воду. Роман шукав за ним і витягував потопленого з-під криги. Довелось йому відлежати довший час у ліжку, бо героїчна пригода спричинила важку простуду.

В Камініч Струминовій застає його український переворот 1-го листопада 1918 року. В домі дяди Осипа Шухевича часто збиралося чільні люди, як о. шамбелан Ігнат Цегельський, о. Петро Казанівський, сот. Богдан Гнатевич і інші, та обговорювали становище на недалекому фронті. Тоді зустрівся він з д-ром Степаном Шахом, який був учасником боротьби за Волю Добровільську, звідки Львів одержував воду. Українська армія саме здобула цю місцевість і з цим пов'язувалися надії на швидке падіння Львова. В часі розмови про це малий Роман несподівано запитав д-ра Шаха: — "А чому не переломите на якомусь відтинку залізничного шляху і не відігнете Городка від Львова?" — "Приняслося, що я не міг дати відповіді на те запитання", — лише в своєму спогаді д-р Шах про 12-річного хлопця.

Стільняк про дитині роки Романа Шухевича. Наступного разу бачимо його очима д-ра Шаха у Львові, як учня Філіп Академічної гімназії та

набути прямо з благословення російській вченим був атентат на тора антиукраїнської політики. Він докладав зусиль приносив для атентату момент. Тривалий членів УВО — В. Атанас на кару смерті. Присуд ут маємо приклад залізничного вчених. Своєю готовністю зроби

бити це він залива у злеті до початку команди УВО за кордоном. Та коли д-р Степан Шухевич розлітував серед полків про це, до міста відповіді: зманик теж буде засуджений на кару смерті, а попередні зусудженні ось одно не будуть звільнені з тюрми. Так закінчилась справа куратора Софійського.

Влітку 1926 року Романа Шухевича покликали польські власті до відбуття військової служби. Він використав цю нагоду для засвоєння військового знання в регулярній армії. Він служив у відділі артилерії в Володимирі Волинському. Але до кінцевих взаємин не був допущений, як політично підозрілий. Його перевели до Пінська на Поліссі, щоб він

604

своїм: "Полк виступав! Полк виступав!"

своєю: "Полк виступав! Полк виступав!"

своєю: "Полк виступав! Полк виступав!"

своєю: "Полк виступав! Полк виступав!"

своєю: "Полк виступав! Полк виступав!"

своєю: "Полк виступав! Полк виступав!"

своєю: "Полк виступав! Полк виступав!"

своєю: "Полк виступав! Полк виступав!"

своєю: "Полк виступав! Полк виступав!"

УПА — Схід, зима - весна 1947. Етюд: тран. Україна, УПА — Кошицька Земля, (близько м. Іршави) УПА, східний напрямок чорними, відносності зліва через УПА.

Роман Рахманний

Щоб з гордістю могли глянути в минуле

Одні вперше за шість місяців державної незалежності України зустрічаємо величезну дату 30 червня 1941 року — йдеться про перші роковини Акту проголошення Української Держави всупереч усім окупантам та підтримувачам імперіалістів. Треба було великої відваги і прозорливості для промедення такого чину в життя. Революційна ОУН мала таку відвагу і прозорливість, якщо розглядати тогочасну українську ситуацію — оточення подвійним колом імперіалістів.

Уже в «Політичних відомках для Півдня Групи», розповсюджених у травні 1941 року, скромо визначено рішучість Проводу реп. ОУН іти на проголошення самостійної держави на будь-якій частині залишеної української території «На збільшення від московсько-більшовицької окупації частини української землі, на ждучи на ніщо, ОУН встановляє владу, яка має zorganizувати державне життя на всіх ділянках». Далі, Революційний Провід ОУН виразно відмежувався від модного тоді «стилю влад» тогочасних окупантів України — від елітарності: «Будування державної влади на монопрітвіному принципі було б шкідливим для української справи».

Значаче ставлення німецьких індивідів до питання незалежності повенення Московою народів, «Вживати» доють дещо зухвальовані, але не менш чітко,

остереження: «Якщо б на Україну прийшли кілька таких держав, які вкорні відносилися б до української державності, тоді наша незвольна боротьба увійшла б у новий період».

Що постановою реп. ОУН за два тижні (травень 1941 року) надавала пересторогу всім новонавлеченим імперіалістам, Угорщина і Румунія, з ласки Німеччини, готувалася до захоплення частини української землі. Приклад такого присиднування союзників дала Німеччина ще в березні 1939 року. Тоді вона посідалася на захоплення Карпатської України диктатором Угорщини, Пети. Проти тієї агресії тоді воював член Революційного Проводу ОУН, Роман Шухевич, пізніший головнокомандувач УПА, генерал Тарас Чупринка.

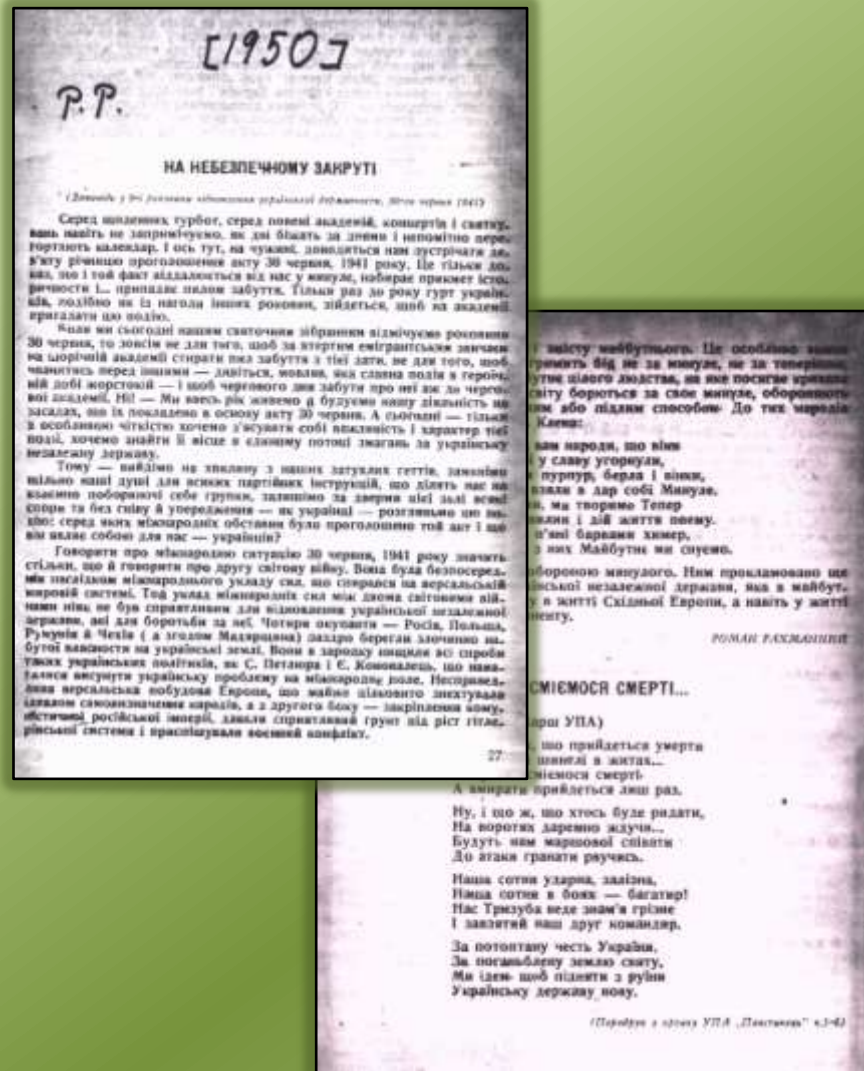
Однак це не означало спрєкнення на другий бік — переходу на сторону ліберально-демократичних імперіалістів. Англія, Франція та інші союзники воювали з нацистами за втримання своїх та союзницьких імперіалістичних здобутків Першої світової війни. Їм реп. ОУН ще в грудні 1940 року протиставила революційне гасло: «Воля народом — Воля ледночі!». Цим попереджено прийняття на п'ять років процес деколонізації, що фактично розпочався визнанням Америкою незалежності Філіппін 1943 року.

На таких засадах група українських націоналістів, зме-

лена Ярославом Стецьком, самотужки пробралася до історичного міста Львова і вже першого дня після його звільнення завдала виконувати свою програму в ДП. Всупереч твердженням деякого в Україні єсоподі, реп. ОУН таки на ділі звернулася до «старших, поважних людей». Обмірковуючи ситуацію, постановлено спільно проголосити Українську Державу незалежно і віддати справу творення її уряду в руки Ярослава Стецька, репрезентанта Степана Бандери. Він, Я. Стецько, утворив єврд національної згоди, а не монопартийне правління.

На щастя, у проводі наших націоналістів Церква на Західних Землях України була люди високої національної та особистої чести. Українську Греко-Католицьку Церкву очолював тоді митрополит Андрей Шептицький, а Українську Православну Церкву — митрополит Палаєвський. Маючи найбільш безпосередній вплив на народ, вони обидва визнали єврд п. Я. Стецька і заклали ґрунт до такої самої підтримки. У своєму пастирському листі митрополит Андрей підкреслив законність уряду Я. Стецька, від якого сподівався «розумних рішень» та охорони ісього населення «без різниці свого походження». Члени Півдня ГРУП повели виступ по постанові Української Держави на всі земляні райони і дали перші

Р.Рахманний. „Щоб з гордістю могли глянути в минуле”. Стаття. Друк. Вирізка з часопису „Національна трибуна”. 1992, 28 червня ЦДАМЛМ України, ф. 1361, оп. 1, од. зб. 37

Р.Р. „На небезпечному закрутті. (Доповідь у 9-й роковини відновлення української державному, 30-го червня 1941)”. Доповідь. Друк. [1950] р. ЦДАМЛМ України, ф. 1361, оп. 1, од. зб. 39

Фотокопія посвідчення невільного робітника, видане Г.Сірику під час роботи в таборах „OST”, на фабриці „Кроне” (Берлін). 1944 р. ЦДАМЛМ України, ф. 1357, оп. 1, од. зб. 225

Тимчасове посвідчення особистості Г.Сірика. 1942 р. Копія ЦДАМЛМ України, ф. 1357, оп. 1, од. зб. 225

Тимчасова реєстраційна картка особистості видана Г.Сірику. 1945 р. ЦДАМЛМ України, ф. 1357, оп. 1, од. зб. 225

І.Малетич. „Три хрести. Оповідання з життя остарбайтерів”. Рецензбург, 1948 р. Фрагмент. Копія.
ЦДАМЛМ України, ф. 1357, оп. 1, од. зб. 225

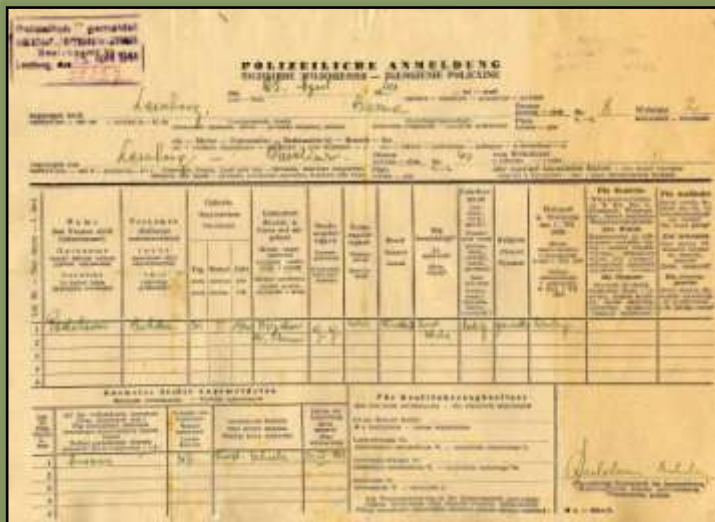
Картка обліку безробітного. 1942 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1350, оп. 1, од. зб. 59

Проїзний документ Б.Подольняка. 1943 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1350, оп. 1, од. зб. 60

Свідоцтво зрілості, видане Державною гімназією з укр.
мовою навчання у Львові Б.Подольняку, 1942 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1350, оп. 1, од. зб. 60

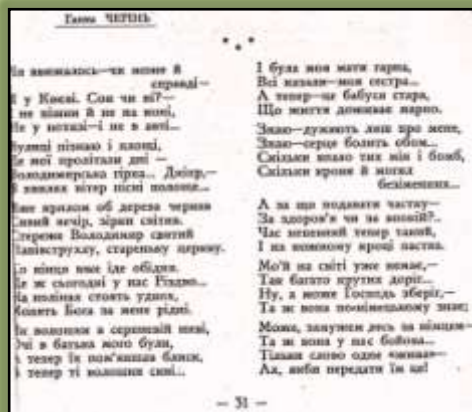
Довідка про перебування Б.Подольняка у Львівській в'язниці. 1944 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1350, оп. 1, од. зб. 62

Довідка про відрядження Б.Подольняка в Нюрнберг
для допомоги біженцям. 1945 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1350, оп. 1, од. зб. 63

Ганна Черінь (другий ряд, стоїть дев'ята ліворуч) серед співробітників та співавторів редакції газ. „Голос” (Берлін). 1943 р.
На звороті рукою [Г.Черінь] написано: «Посередині Богдан Кравців (з квітами). Сидять на підлозі його син Гордій і доня Дзенислава. ...
Ззаду стоїть Василь Барка. ...Майже кожний на цім фото – визначна особа. ... Справа за пані в капелюсі – Тодось Осьмачка».
ЦДАМЛМ України, ф. 1301, оп. 1, од. зб. 96

Г.Черинь. „Похід”. Вірш. Друк.
Вирізка з невт. часопису. 1946 р. Копія
ЦДАМЛМ України, ф. 1301, оп. 2, од. зб. 2

Г.Черинь. „Старець”. Вірш. Друк. Вирізка з невт.
часопису. 1946 р., 20 жовтня. Копія
ЦДАМЛМ України, ф. 1301, оп. 2, од. зб. 2

Г.Черинь. „Ранок”. Вірш. Друк. Вирізка з
невт. часопису. 1946 р., 2 серпня. Копія
ЦДАМЛМ України, ф. 1301, оп. 2, од. зб. 2

Г. Черинь. „1941”. Вірш. Надрук. в часопису
„Самостійна Україна”, 1961, грудень.
ЦДАМЛМ України, ф. 1301, оп. 1, од. зб. 1

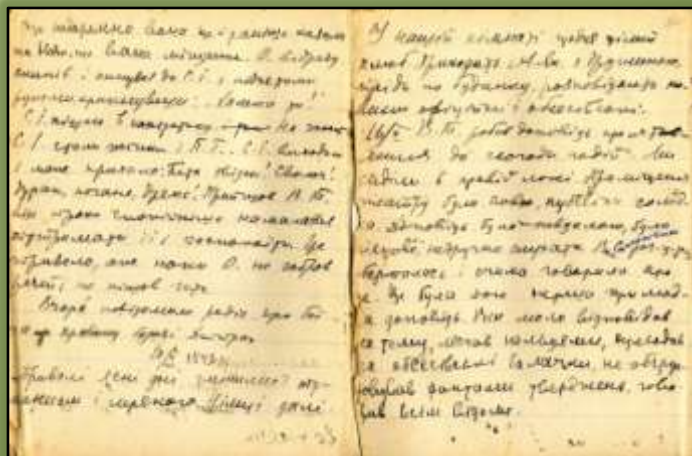
Нитченко Д. „За Україну” (Нова Україна).
Вірш. Автограф. (1940-і) рр..
ЦДАМЛМ України, ф. 1346, оп. 1, од. зб. 1

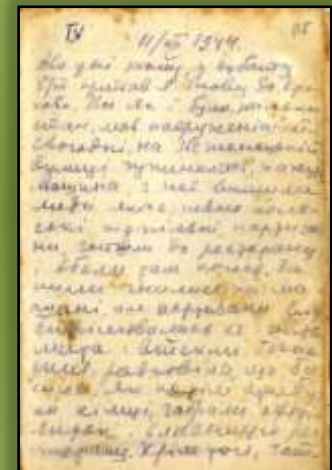
Нитченко Д. „Сталін у розпачі”. Вірш.
Автограф, 10.11.1942 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1346, оп. 1, од. зб. 1

Нитченко Д. „Спогади Андрія. 1944 р.”. Запис
спогадів мешканця с. Білецьке Полянського
р-ну Хмельн. обл. про початок Великої
Вітчизняної війни. Автограф. Зошит. 1944 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1346, оп. 1, од. зб. 12

Фрагменти щоденника Д.Нитченка. Автограф. Зошит. 1944 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1346, оп. 1, од. зб. 14

Л.Морозова. „Мій автопортрет. 1943 р. Кінець моєї молодості-юності”. Фотокопія. Б/д ЦДАМЛМ України, ф. 1306, оп. 1, од. зб. 94

А.Гаврилюк. „По залах художньої виставки”. Стаття. Друк. Вирізка з неств. газ. 28.08.1942 р. ЦДАМЛМ України, ф. 1306, оп. 1, од. зб. 79

Л.Морозова. На звороті підпис рукою [Л.Морозової] "Останній фотознімок при німцях в Києві. Kіev. August. 1943". ЦДАМЛМ України, ф. 1306, оп. 1, од. зб. 94

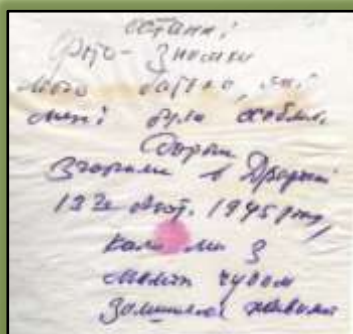
Савкін Г. «Звітна виставка Київських художників». Вирізка з невест. газ. 1942 р. Рукою [Л.Морозової] написано: «Остання виставка в Києві у 1942 р. перед війною». ЦДАМЛМ України, ф. 1306, оп. 1, од. зб. 79

Фотопортрети Л.Морозової, зроблені у Львові. 1943-1944 рр. ЦДАМЛМ України, ф. 1306, оп. 1, од. зб. 94

Табір „Артелері Казерне” для переміщених осіб, де мешкала
Л.Морозова. Німеччина, 1944 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1306, оп. 1, од. зб. 110

Фрагмент запису у фотоальбомі Л.Морозової про втрату
родинних фотографій під час бомбардування Дрездена 13
лютого 1945 р. ЦДАМЛМ України, ф. 1306, оп. 1, од. зб. 93

Д-р Кляйн, професор реставраційної майстерні у Берліні, який
рятував родину Л.Морозової від голоду. 1945 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1306, оп. 1, од. зб. 95

Мистецькі досягнення п. Мороз

Людмила Миколаївна Мороз закінчила Київську Художню Академію і в наслідок військових подій доля її привела, як і тисячі наших земляків, у США. За короткий час наполегливою працею п. Мороз здобула довір'я й авторитет в американському світі. Американські друзі допомогли їй відкрити власну студію. 26. червня ц. р. малярка у власній квартирі дала першу виставку своїх малярських праць.

Характерне в малярській творчості п. Мороз — це простора ширина картин з української тематики. Вона не шукає чогось спеціально "модерного", далекого від реальної природи, життя. Її тематика близька всім і багата різноманітністю мистецьких образів. Легкими тонами фарб передана природа, чи історичні пам'ятники нашої Вітчизни, залишають на довгий час сильні враження.

Десятки картин її пензля відтворюють у глядача образ України з її різнобарвною красою. На одному з великих полотнищ — околиці Полтавщини з річкою Псьол. На картині передана жива природа: річка серед дерев, кущі, запашне пасовисько з кущиками диких маків і ромашок. В голубинні неба кучерявляться хмарки, й, ніби аж відчувається рух і запах того повітря.

В інших картинах: Софіївська площа із Собором св. Софії й пам'ятником Богдана Хмельницького; Андріївська церква; український хутір; підкарпатське село; селянська хата з господарчими речами; Дніпро в осінню пору, з оголеними деревами та багато інших пейзажів.

Не пропустила малярка поза творчою увагою своє перебування в Німеччині. Кілька майстерних картин дають образ Німеччини.

Виставка збагачена картинами Нью-Йорку та краєвидами Америки. Окремий відділ натюрморту полонить глядачів.

Крім всіх цих картин на виставці займають поважне місце портрети роботи п. Мороз. Серед портретів і автопортрет малярки. Варто, щоб культурно-освітні й громадські організації м. Нью-Йорку зацікавились її творчістю й цю виставку упорядкували для ширшого громадянства міста. Зокрема, дуже цінним буде показати виставку молоді, яка майже не знає чудової краси Вітчизни своїх батьків.

С. ФЕДОРІВСЬКИЙ

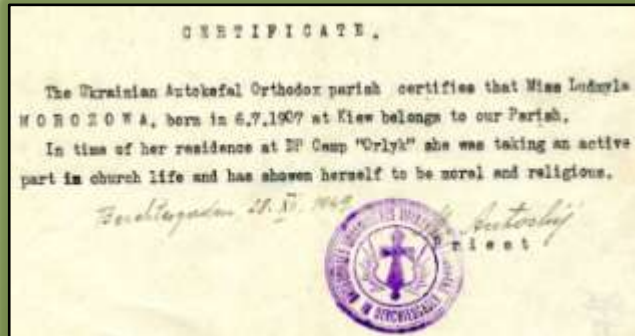

С.Федорівський. „Мистецькі досягнення п. Мороз”. Стаття. Друк.
Вирізка з газ. „Український прометей”, 7.07.1945 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1306, оп. 1, од. зб. 80

Л.Морозова з митцями на відкритті виставки у таборі
Ешафенбурзі (Німеччина), на якій експонувалися її роботи. 1946 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1306, оп. 1, од. зб. 91

Л.Морозова (сидить друга праворуч) під час відвідань „Курсів Рекламы” в малярській школі в таборі «Артелері Казерне». Ашафенбург, 1948 р. ЦДАМЛМ України, ф. 1306, оп. 1, од. зб. 94

Довідки, видані Л.Морозової під час перебування у Німеччині. 1949 р. ЦДАМЛМ України, ф. 1306, оп. 1, од. зб. 57

Портрет О.Гай-Головка. Фотокопія малюнка. Львів, 1941 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1352, оп. 1, од. зб. 242

О.Гай-Головка. Львів, 1942 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1352, оп. 1, од. зб. 242

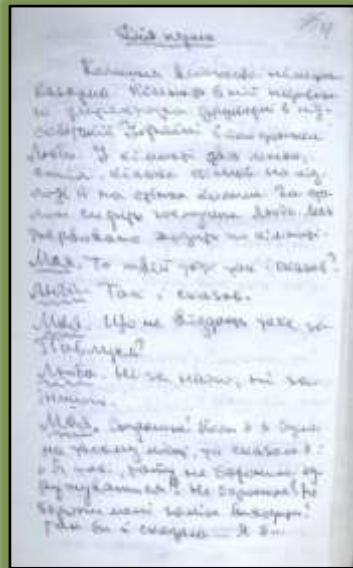
О.Гай-Головка (сидить третій ліворуч) серед
львівських письменників та вчених. 1942 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1352, оп. 1, од. зб. 244

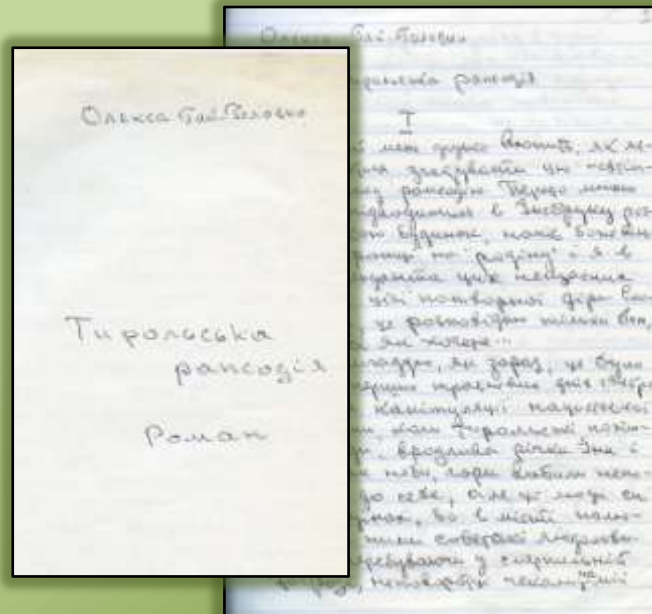
Посвідчення особи О.Гай-Головка, виписане на ім'я Володимира Бориславського. 1943 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1352, оп. 1, од. зб. 223

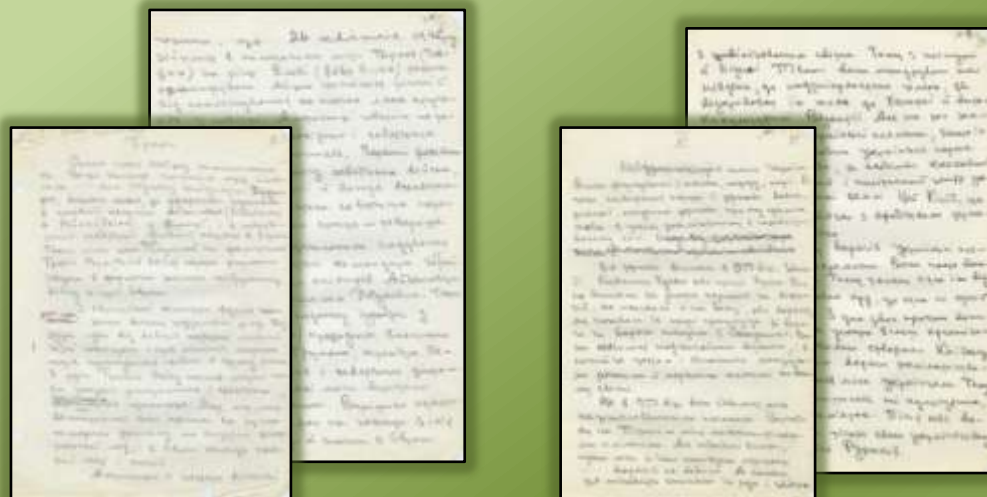
Сертифікат підтвердження автентичності інформації щодо місця проживання видавця В.Бориславського (О.Гай-Головка).
26.06.1945 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1352, оп. 1, од. зб. 223

О.Гай-Головка. „Нервові вузли”. Трагікомедія на 3 дії.
1946 р. Автограф, зшиток. 1998 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1352, оп. 1, од. зб. 10

О.Гай-Головка. „Тірольська рапсодія”. Роман. Автограф. Зшиток. 1947 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1352, оп. 1, од. зб. 1

О.Гай-Головка. „Пролог”, „Мої думки поминули ...”. Фрагменти книги „Поєдинок з дияволом”. Автограф. (кін. 1940-х) рр.
ЦДАМЛМ України, ф. 1352, оп.1, од. зб. 2

Віра Селянська (Вовк). Дрезден (Німеччина), 1944 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1212, оп. 1, од. зб. 594

Родина Селянських. Дрезден (Німеччина), 1944 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1212, оп. 1, од. зб. 594

Листівки О.Селянського (батька) до Віри Вовк з розповідями про повсякденні справи. Дрезден (Німеччина). 1944 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1212, оп. 1, од. зб. 339

Свідоцтво та довідка про навчання Віри Вовк. Дрезден. 1944 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1212, оп. 1, од. зб. 480

Ірина Звонук. Вера Селянська Зоя Лісовська. Дрезден. 1944 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1212, оп. 1, од. зб. 593

Родина Селянських під час святкування Різдва
у Дрездені. 1944 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1212, оп. 1, од. зб. 593

Остап Селянський, батько Віри Вовк. 1940-і рр.
ЦДАМЛМ України, ф. 1212, оп. 1, од. зб. 604

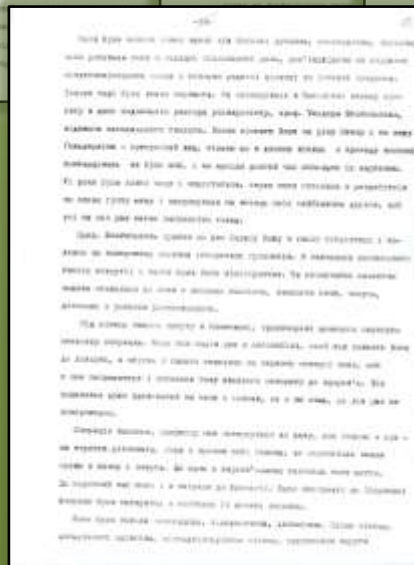
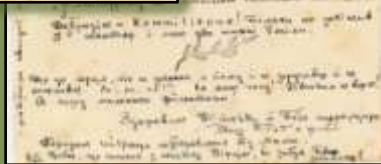
Свідоцтво про загибель Остапа Селянського, батька Віри Вовк, під час бомбардування Дрездена 13.02.1945 р. Виписано 28.03.1945 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1212, оп. 1, од. зб. 624

Фрагмент листа від Зої Лісовської (подруги) до Віри Вовк зі словами співчуття та розповіддю про життя у Дрездені та Відні. 9.12.1945 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1212, оп. 1, од. зб. 357

Віра Вовк. „Д-р Остап Селянський”. Стаття. Маш. 1983-1992 рр.
ЦДАМЛМ України, ф. 1212, оп. 1, од. зб. 33

Лист від Роберта Шликевича до Віри Вовк зі словами співчуття та розповіддю про війнні та повоєнні мандри до Мюнхену. 28.06.1946 р. ЦДАМЛМ України, ф. 1212, оп. 1, од. зб. 402

Віра Вовк. Фрагменти „Біографічної мозаїки Віри Вовк”. Маш. 1993 р. ЦДАМЛМ України, ф. 1212, оп. 1, од. зб. 485

М.Бутович. ("Весняна повінь"). Картон, олія. 1940-і рр.
ЦДАМЛМ України, музейна колекція

М.Бутович серед учнів малярської школи. 1940-і рр.
ЦДАМЛМ України, ф. 1366, оп. 1, од. зб. 64

М.Бутович. "Наш Парнас. Епіграми". Блокнот. Автограф. 1940-1950-і рр..
ЦДАМЛМ України, ф. 1366, оп. 1, од. зб. 23

М.Бутович. "Сільський пейзаж". Картон, пастель. 1946 р.
ЦДАМЛМ України, ф. 1366, оп. 1, од. зб. 3

Документальна он-лайн виставка

**"Друга світова війна у споминах сучасників
(за документами особових фондів представників
української діаспори ЦДАМЛМ України)"**

**підготовлена сектором просвітньої та виставкової роботи
відділу використання інформації документів**

Київ, 2015